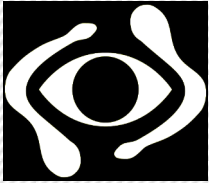

Els dijous del

Cineclub

Revolució russa, 100 anys | 2 de novembre 2017

Sessions: 20.00 i 22.30 h

STACHKA (La huelga)

Sergei M. Eisenstein, 1925

Sinopsi

L'acció es desenvolupa a la Rússia tsarista. Entre la majoria dels obrers d'una important empresa hi ha un gran descontentament i després d'una assemblea decideixen anar a la vaga.

El director de l'empresa informa els responsables polítics i aquests envien la policia perquè ho aturi. La situació es desborda quan un obrer se suïcida al ser acusat injustament de robatori.

Fitxa artística

Maksim Shtraukh,
Grigori Alexandrov,
Mikhail Gomorov,
Ivan Klyukvin,
Aleksandr Antonov,
Yudif Glizer,
Anatoliy Kuznetsov,
Vera Yanukova,
Boris Yurtsev

Fitxa tècnica

Director:..... Sergei M. Eisenstein
Any: 1925
País: ..... Unió Soviètica (URSS)
Fotografia: ... Eduard Tisse (B&W)
Música: ..... pel·lícula muda
Durada: ..... 82 m
Gènere: ..... Drama/política;
drama social

És el primer llargmetratge de la carrera cinematogràfica de Sergei M. Eisenstein, en la qual es fa palesa la seva gran qualitat com a director i realitzador. Potser no està al nivell de les seves grans obres, com "Alexandr Nevsky", "El cuirassat Potemkin" o "Ivan el terrible", però, tot i així, és un treball digne de tota l'admiració.

El desenvolupament de la filmografia d'Eisenstein evoluciona paral·lelament a la Rússia de la seva època. El contingut de les seves obres sempre té

un marcat contingut polític, intentant amb elles el despertar de les consciències dels obrers i transmetent que només amb la unió de tots els proletaris i la seva lluita per aconseguir els seus drets i recuperar la dignitat robada pel gran capital podran arribar a satisfer les seves necessitats com a classe.

Una de les característiques i virtuts d'Eisenstein és la facilitat per conjugar els elements simbòlics; al mateix temps moltes escenes tenen una important càrrega emocional.

Hem de tenir en compte els pocs mitjans dels què disposava.

Són elements importants a destacar els primers plans dels obrers, les seves cares d'indignació i les expressions d'impaciència enfront d'una classe dominant malalta d'abús de poder, que netegen el terra amb el document de les reivindicacions dels obrers, mentre al carrer la policia reprimeix els treballadors que reclamen els seus drets.

El director ens introdueix, mitjançant plans intercalats, en el gran drama de la problemàtica dels obrers, que exigeixen poder viure amb dignitat. En aquest film, hem de destacar una de les seves escenes

més impressionants: un obrer es lliga la seva camisa totalment destrossada, en la què pretén ser una metàfora de la maltractada dignitat dels obrers. També és interessant fixar-se en la caracterització dels accionistes/grans caps com a porcs obesos, donats als vicis i la opulència, sense capacitat per sentir-se en cap moment plenament satisfets.

A les pel·lícules d'Eisenstein, no hi trobarem protagonistes individuals: en les seves narracions el protagonista és el poble ras; sempre dirigeix les seves històries a qüestions que impliquen la majoria de la societat. En aquesta en concret, és la lluita de classes, mostrada amb gran intensitat, la qual augmenta en els minuts finals del film.

El muntatge del film és impressionant, d'un gran impacte visual, amb petites accions en paral·lel que es fusionen entre elles i aconseguen augmentar el ritme de l'acció. La música, amb un ritme accelerat, i la sensació de ràbia continguda que transmetre'n els obrers defineixen "La vaga" com un agitat drama social.

Potser, avui en dia, ens sembla una qüestió molt llunyana parlar de lluita de classes, però, la realitat és que està molt present en la nostra vida quotidiana: l'atur, la precarietat; no s'atura. Potser tot plegat ens farà reflexionar.

*Crítica extreta de
Filmaffinity*

cines
IMPERIAL

Ajuntament
de Sabadell

Cineclub Sabadell